

halda, at tú klárar hetta ikki, ja, so endar tað við, at tú klárar tað ikki. Tí eru eitt gott fólk, so hví skulu tit ikki hava álit á tykkum sjálvum!

Elga at standa á egnum beinum

Johan vil treyðugt leggja seg út í føroyskan politikk, men tá vit bønliga biðja hann siga sína hugsan um samband og sjálfstýri og loysing, ja viðurskiptini millum Føroyar og Danmark, so kemur tað frá honum, at vit føroyingar áttu at staðið á egnum beinum. Tess meira tú leggur teg í hendurnar á øðrum, tess torførari hevur við at standa á egnum beinum.

Eins og hvør einstakur eigur at taka ábyrgd av sær sjálvum, so heldur Johan eisini, at føroyingar sum fólk og tjóð áttu at tikið ábyrgd av sær sjálvum.

Óg tað er greitt, at hann við hesum sipar til, at Føroyar áttu at kunna stýrt sær sjálvum, eins og íslendingar hava gjørt tað nú í langa tíð.

-Men eru vit ikki ov fá til at hava eitt sjálfstøðugt land spurdu vit Johan!

-Eg haldi ikki. Ein kann kanska siga, at Ísland er ov stórt til at vera sjálfstøðugt tjóð, tí tað at hava eitt stórt land kostar eisini nógv. So kanska - hvør veit - kanska eru Føroyar tvørturímóti tann ideella støddin hjá einum sjálfstøðugum landi!

Hann leggur aftrat, at var hann føroyingur, so hevði hann viljað bestemmað sjálvur í egnum landi.

Danska ávirkanin hevur søguligar røtur, og tað tekur sjálvandi tíð til at broyta hana. Johan heldur, at umstøður, sum kunnu koma at broyta hesa støðu, kann vera ein komandi oljuvinna, sum fer at gera, at føroyingar kunnu koma til at standa á egnum beinum.

Kemur aftur

Johan Olafsson, sum var vorðin partur av býarmyndini í føroyska høvuðsstaðnum, ætlar sær ikki at slita við Føroyar. Hann hevur nógvir vinir her, og tí fer hann at brúka eitthvørt høvi til at vitja aftur á klettarnar. Hann hugsar longu um at

venda „heimaftur“ til jóla.

Men er hann ikki bangin at skula fara til Moskva, nú tað ljóðar, at tað mangan er so ófriðaligt har!

-Ber tú teg rætt at og alla tíðina ger tær greitt, hvar tú er, so beri eg ikki ótta fyri at vera har.

Johan Olafsson, sum nú er farin frá Eimskip í Føroyum, vónar, at tað fer at bera til at hava í hvussu er tvey farmaflutningsfeløg í Føroyum í framtíðini eisini. Hann heldur, at pláss er fyri tveimum feløgum, og heldur eisini, at tað er sunt og gott við kapping. Tíðin er farin frá monopolinum, og hóast hann fullvæl veit, at

deildin í Føroyum hevur ein „Stórabeiggja“ í Íslandi í rygginum, so er tað kortini ein sannroynd, at Skipafelagið, kappingarneytin í Føroyum, hevur størsta partin av marknaðinum.

-Minnst nú til, at halda fast um tað, sum er gott. Henda broytingar, gloymið tá ikki røturnar. Vit siggjast í Moskva endar Johan, sum letur føroyingar, sum leggja leiðina eystureftir, vita, at teir altíð eru vælkomnir á dyrnar hjá Johan Olafssyni í Moskva.

ORGANDONOR

TAG
STILLING
SAMMEN MED
DINE
NÆRMESTE

DONORKORT

SUNDHEDSSTYRELSEN

Vaktarskipti á Eimskip í Føroyum:

Á skúlabonk at læra seg føroyskt

JAN MÜLLER

Herfyri fór fram vaktarskipti hjá íslenska farmaflutningsfelagnum EIMSKIP í Føroyum. Johan Olafsson, sum hevur verið leiðari á deildini í Føroyum í samfull seks ár takkaði fyri seg, meðan Svavar Ottósson varð boðin vælkominn.

Johan hevur fingið eina nýggja og ikki minni spennandi uppgávu, nevniliga at byggja upp virksemi hjá Eimskip í Ruslandi. Í hansara stað er so komin Svavar Ottósson, sum seinastu 8 ár hevur arbeitt á teknisku deildini hjá Eimskip í Reykjavík.

Svavar er útbúgvinn maskinverkfrøðingur og hevur drúgvir royndir á farmaflutningsøkinum. Hann hevur stóran kunneika til shipping og sambart stjóranum fyri øllum virksemi hjá Eimskip í útlandinum, Erlendi, so hevur Svavar góð evni og hesi heldur hann verða væl brúkt í Føroyum.

Svavar sigur við Sosialin, at hann er fegin um nýggja arbeidd men viðgongur alt fyri eitt, at tað verður ikki

nøkur løtt uppgávu at skula taka yvir eftir Johan, sum hevur gjørt eitt stórt arbeiði ta tíðina hann hevur staðið á odda fyri Eimskip í Føroyum.

Svavar Ottósson ætlar tó at gera alt hann er mentur fyri at føra arbeiðið hjá starvsfelagnum víðari og royna at taka við, har Johan slepti og halda fram við at menna fyrirkuna.

Pláss fyri báðum

-Eg haldi avgjørt, at tað er brúk fyri Eimskip í Føroyum. Eisini haldi eg, at tað er pláss fyri bæði okkum og Skipafelagnum, og vit mugu so heldur ikki gloyma, at tað er gott og sunt við kapping. Hon tæni bæði okkum og kappingarneyta okkara, og so er hon sera týðningarmikil fyri allar okkara kundar, sum hava krav uppá eina góða tænastu.

Svavar dylur ikki fyri, at Føroyar verða mettar sum ein miðdeil hjá Eimskip, og tí verður eisini hildið fram við at menna deildina her.

Hann ivast heldur ikki í, at marknaðurin fer at vaksa

og vísir her m.a. til ta oljuvinnu, sum er við at hómast. -Vit fara sjálvandi at fyrirreika okkum til at taka ímóti tí stóru avbjóðing, sum ein komandi oljuvinna kann gera og leggja okkum eftir at kunna veita eina góða, tryggja og skjóta tænastu á hesum nýggja økinum sigur nýggi stjórin hjá Eimskip.

Vil læra føroyskt

Men tað, sum liggur næst í huganum hjá Svavari, er at finna rætta steivið í Føroyum og her heldur hann málið verða av stórum týðningi.

-Eg fari skjótt á skúlabonk at læra meg føroyskt, soleiðis at eg kann skifta orð við okkara kundar á teirra egna móðurmáli sigur Svavar, sum hevur sett sær sum mál at kunna samskipta við føroyingar á føroyskt frá ársskiptinum.

Annars hevur hann ferðast kring oyggjarnar saman við undanmanni sínum, sum eisini hevur givið honum nógv góð ráð.

